

Opatření obecné povahy

nabylo účinnosti dne: 3. 5. 2014 / *Mudr.*

Ministerstvo kultury

Maltézské náměstí 1
118 11 Praha 1

telefon: 257 085 111
fax: 224 318 155
e-mail: posta@mkcr.cz

Zveřejněno dne: 14. 4. 2014 / *Mudr.*

Sejmuto dne: 3. 5. 2014 / *Mudr.*

Č.J.: MK 20096/2014 OPP

Opatření obecné povahy č. 6/2014, o prohlášení území s historickým prostředím města Český Těšín za památkovou zónu

Ministerstvo kultury, jako příslušný správní orgán, podle § 6 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění zákona č. 132/2000 Sb. a zákona č. 320/2002 Sb., a § 171 a násl. zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), vydává opatření obecné povahy, kterým

prohlašuje

**území historické části města Český Těšín (okres Karviná), k. ú. Český Těšín
za památkovou zónu.**

Článek 1

Předmět ochrany

Předmětem ochrany v památkové zóně jsou kulturní hodnoty zejména architektonické, urbanistické, historické, umělecké, estetické a krajinné, které mají hmotnou podstatu, dokládají urbanistický, stavebně historický a kulturní vývoj sídla a vytvářejí jeho prostředí.

Článek 2

Podmínky ochrany

K zajištění památkové ochrany památkové zóny, jejích kulturních hodnot a prostředí tvořeného stavbami, architektonickými soubory, nemovitými kulturními památkami, jednotlivými objekty, uspořádáním pozemků, pozemními komunikacemi, veřejnými

prostranstvími, vodními plochami, vodními toky a trvalými porosty se stanovují tyto podmínky ochrany:

- a) při umístění staveb a zařízení a terénních úpravách musí být respektováno prostorové a funkční uspořádání území a jeho dochovaná urbanistická skladba,
- b) pozemky a stavby musí být využívány v souladu s jejich kulturními hodnotami a musí být respektovány jejich kapacitní a technické možnosti,
- c) úpravy pozemků, staveb a jejich součástí, zařízení, veřejných prostranství, objektů a dřevin musí směřovat k zachování kulturních hodnot památkové zóny a jejího prostředí,
- d) při umístění stavby a zařízení a změně stavby musí záměr respektovat prostorové uspořádání dotčených nemovitostí a jejich kulturní hodnoty a jeho realizací nesmí dojít k negativním změnám estetickým, technickým a funkčním.

Článek 3

Vymezení hranice památkové zóny

Český Těšín (ZSJ 023167,023248, 023183, 023175), k. ú. Český Těšín, okres Karviná, Moravskoslezský kraj

Hranice památkové zóny Český Těšín začíná v severozápadním rohu p.č. 110 přiléhajícím k ulici Na Olšínách. Odtud vede po severní hranici p.č. 110 ke komunikaci p.č. 115 v ulici Protifašistických bojovníků, kterou přechází k severozápadnímu rohu p.č. 116/3 a po severní straně pozemku pokračuje na východ. Hranice památkové zóny prochází podél p.č. 130, 125, 128, 131/1, 131/2, 138/1,138/3 a 138/2, pokračuje na východ k Třanovského ulici p.č. 142/1, kterou přechází k severozápadnímu rohu p.č. 145/3 a lomí se k jihu. Po východní hranici p.č. 142/1 vede k severozápadnímu rohu p.č. 143/1, odkud hranice památkové zóny směřuje opět na východ po severní straně p.č. 143/1, 144, 146, 147/1 a 148/9 k jihozápadnímu rohu p.č. 148/8. Obvod p.č. 148/8 sleduje ze severu a dále vede po hranici p.č. 148/7 a 148/6 k p.č. 153, kde se obrací na severovýchod, pokračuje podél p.č. 154 a 150 k nábřeží Svobody p.č. 117/2. Hranice památkové zóny přetíná p.č. 117/2 a 709/1 k západnímu rohu p.č. 707/1 a po severozápadní straně p.č. 707/1 vstupuje na pozemek řeky Olše p.č. 3334/1, který protíná kolmo až na linii státní hranice, po které dále směřuje k jihu. Na úrovni jihovýchodního rohu p.č. 449/1 se lomí západním směrem kolmo přes p.č. 3334/1, bez změny směru přechází nábřeží Míru a protíná postupně p. č. 704, 451/1 a 451/2. Pokračuje podél p.č. 449/1, 449/3 a opět 449/1. Po hranici p.č. 449/1 se obrací k severu a jde po ní až na úroveň jihovýchodního nároží p.č. 453/1, kde se lomí kolmo přes p.č. 453/2 a dále sleduje p.č. 453/1, 475, 473, 471/1 a 470/1 k ulici Dukelská, kterou prochází k ulici Střelníční podél p.č. 470/1, 472/2, 472/5 a 696/2. Po hranici p.č. 691/7 se hranice památkové zóny obrací k západu a vede ulicí Střelníční po jižní straně p.č. 691/1, 691/6 a opět 691/1 směrem k ulici Nádražní. Křižovatku přechází po jižní hranici p.č. 675/2 k p.č. 3343/2, lomí se k jihu a podél p.č. 3343/2 pokračuje na úroveň jihovýchodního nároží p.č. 3343/5, kde se lomí přes p.č. 3343/2 k jihovýchodnímu nároží p.č. 3343/5, odkud pokračuje na západ. Sleduje jižní stranu p.č. 3343/5 a bez změny směru přetíná p.č. 3343/1. Po západní hranici p.č. 3343/1 se lomí k severu a pokračuje po obvodu p.č. 3343/1, 3335/6, 3335/5, 3335/34 a 3335/4. Na severovýchodním nároží p.č. 3335/4 se hranice zóny vrací do Nádražní ulice, kterou dále pokračuje k severozápadu podél p.č. 3335/8 a 675/4. Po hranici p.č. 675/4, 3340/3 a opět 675/4 vede k ulici Viaduktová, kterou přechází po hranici p.č. 674/1 a 674/2, lomí se podél jižní hranice p.č. 3340/2 a dále po západní a severní hranici p.č. 3340/2 vede k Masarykovým sadům p.č. 670. Podél západní strany p.č. 670 přichází k p.č. 3340/1 a obvod pozemku dále sleduje z jihu a jihozápadu. Na

úrovni severozápadního nároží p.č. 110 se hranice památkové zóny lomí kolmo přes p.č. 3340/1 a komunikaci p.č. 669 (ulice Na Olšínách) a v severozápadním rohu p.č. 110 se uzavírá.

(Zpracováno podle právního stavu ke dni 13.1.2014.).

Článek 4 Účinnost

Toto opatření obecné povahy nabývá účinnosti v souladu s ustanovením §173 odst.1 správního řádu patnáctým dnem ode dne jeho zveřejnění.

Článek 5 Poučení

Do opatření obecné povahy a jeho odůvodnění může podle § 173 odst. 1 správního řádu každý nahlédnout u správního orgánu, který opatření obecné povahy vydal. Proti prohlášení památkové zóny vydanému formou opatření obecné povahy nelze podle § 173 odst. 2 správního řádu, podat opravný prostředek.

Odůvodnění

Ustanovení § 6 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen zákon č. 20/1987 Sb.) umožňuje sídelní útvar nebo jeho část, která vykazuje významné kulturní hodnoty, prohlásit za památkovou zónu. Pro prohlášení památkové zóny je podle § 2 odst. 1 vyhlášky č. 66/1988 Sb., kterou se provádí zákon České národní rady č. 20/1987 Sb., určující charakteristika významných kulturních hodnot území, vymezení hranice památkové zóny, popis předmětu ochrany, stanovení podmínek pro stavební a další činnosti směřující k ochraně území a zvýšení kvality životního prostředí.

Opatření obecné povahy je v souladu s ústavním pořádkem České republiky, s Listinou základních práv a svobod a s Ústavou České republiky, respektuje obecné zásady ústavního pořádku České republiky a opatření obsažená v tomto opatření obecné povahy neporušují ústavní principy rovnosti v právech a zákazu retroaktivity.

Prohlášení památkové zóny formou opatření obecné povahy na rozdíl od dosavadní aplikační praxe vychází z doporučení pracovní komise Legislativní rady vlády – komise pro správní právo *k návrhu vyhlášky o prohlášení území vybraných částí krajinných celků za památkové zóny*. Pracovní komise ve svém vyjádření vychází z toho, že podle § 6 odst. 1 zákona č. 20/1987 Sb., může Ministerstvo kultury po projednání s krajským úřadem prohlásit území sídelního útvaru nebo jeho části s menším podílem kulturních památek, historické prostředí nebo část krajinného celku, které vykazují významné kulturní hodnoty, za památkovou zónu a určit podmínky její ochrany, ale ustanovení výslovně neuvádí formu vyhlášky ministerstva ve smyslu čl. 79 odst. 3 Ústavy ČR. Výslovné zmocnění k vydání vyhlášky pak neobsahuje ani § 45 uvedeného zákona, a proto ji nelze vydat. Vzhledem k tomu, že prohlášení území za památkovou zónu svou povahou a obsahem po materiální stránce není podle názoru komise právním předpisem, ale spíše opatřením obecné povahy, neboť jde o správní akt s konkrétně vymezeným předmětem a obecně určeným okruhem adresátů, doporučuje tato komise

vyhlásit památkovou zónu formou opatření obecné povahy podle části šesté správního řádu. Ministerstvo kultury pravomoc k vyhlášení památkových zón má a k vydání opatření obecné povahy se na rozdíl od vyhlášky podle ustálené soudní judikatury výslovné zákonné zmocnění nevyžaduje, postačuje pravomoc vydat závazný správní akt, který není ani právním předpisem ani rozhodnutím ve správním řízení. K dané problematice se pak vztahuje zejména náleží ÚS sp. zn. Pl. ÚS 14/07 ze dne 19. 11. 2008, který se přiklonil k materiálnímu pojetí institutu opatření obecné povahy, tzn. že není nezbytné výslovné zákonné zmocnění k vydání opatření obecné povahy, postačuje naplnění pojmových znaků (konkrétnost předmětu a obecnost adresátů) a pravomoc příslušného orgánu.

Navrhované opatření obecné povahy není v rozporu se závazky vyplývajícími pro Českou republiku z mezinárodních smluv ani obecně uznávaných zásad mezinárodního práva. Konkrétně se to týká mezinárodních smluv, ke kterým Česká republika přistoupila, jako je například Úmluva o architektonickém dědictví Evropy (publikovaná pod č. 73/2000 Sb. m. s.), Úmluva o ochraně světového kulturního a přírodního dědictví (publikovaná pod č. 159/1991 Sb. m. s.) a Evropská úmluva o krajině (publikovaná pod č. 13/2005 Sb. m. s.). Pro prohlášení památkových zón nejsou v rámci Evropské unie stanovena jednotná pravidla, právní úprava je plně ponechána na pravomoci členských států.

Na území navržené památkové zóny nebyla až dosud uplatňována plošná regulace vyplývající ze zákona č. 20/1987 Sb. Ochrana požívaly pouze jednotlivé nemovitosti prohlášené za kulturní památky, zatímco ostatní památkově hodnotné nemovitosti, které významným způsobem spoluvytváří prostředí sídla, zůstávaly bez jakékoliv ochrany z hlediska památkové péče.

Důvody k prohlášení památkové zóny

Český Těšín je ojedinělým příkladem vzniku samostatného města v důsledku historických událostí cestou transformace zástavby předměstského charakteru do samostatného urbanistického celku s nově založeným centrem, s výstavnou budovou radnice a mnoha architektonicky cennými domy obzvláště z počátku 20. století, postavenými v éře samostatné Československé republiky. V území jsou evidovány objekty s vysokou kvalitou architektonického a uměleckého ztvárnění fasád ve stylu klasicismu, secese, art deco a tradicionalismu 1. Republiky. Díky malému podílu novostaveb si centrum Českého Těšína zachovalo typický charakter města z konce 19. a začátku 20. století. Mezi památkové hodnoty navrhované památkové zóny Český Těšín patří nenarušená urbanistická struktura, odpovídající prostorová a hmotová skladba, měřítko zástavby, nemovité kulturní památky, objekty navržené k památkové ochraně, mnohé další památkově hodnotné stavby a urbanizovaná zeleň – městské parky, zeleň v prostředí kostelů a na veřejných prostranstvích. Unikátní jsou prostorové vztahy a bezprostřední vazby na polskou část Těšína, dochovaný krajinný ráz parkově řešeného území podél Olše, velkoryse řešené nábřeží s promenádou a průhledy na dominanty v polském Těšíně (Piaстовská věž, středověké historické jádro).

Z hlediska státní památkové péče je zájem na uchování památkových hodnot lokality i pro následující generace.

Revizi území a zhodnocení jeho historického a památkového významu provedl podrobně Národní památkový ústav (odborná organizace státní památkové péče) a na základě výsledků této revize bylo doporučeno prohlášení památkové zóny. Národním památkovým ústavem byl realizován v území odborný průzkum spočívající v prověření dochovaných památkových

hodnot. Především se jedná o hodnoty architektonické, urbanistické a historické. Po zhodnocení historického významu a dochovaných památkových kvalit území zpracoval Národní památkový ústav návrh vymezení památkové zóny. Z podkladů, které byly Ministerstvu kultury předány odbornou organizací státní památkové péče, je zřejmé, že je ve veřejném zájmu prohlášení historické části Českého Těšína za památkovou zónu a zavedení památkové ochrany vyplývající ze zákona č. 20/1987 Sb.

Obecným cílem prohlášení památkové zóny je vytvoření podmínek pro zachování památkových kvalit lokality s výraznou památkovou hodnotou. Konkrétním cílem je vymezení památkově významného území, stanovení zásad jeho ochrany a vytvoření podmínek pro stavební a další činnosti, které budou směřovat k ochraně území a zvýšení kvality životního prostředí.

V současné době není v území vyhlášena žádná z forem plošné památkové ochrany. Jednotlivé kulturní památky jsou sice chráněny podle zákona č. 20/1987 Sb., ten však neřeší ochranu ostatních architektonicky a historicky cenných objektů, které nejsou kulturními památkami, ani ochranu prostředí města. V ekonomicky slabším regionu je město ohroženo především utilitárně pojímanými přestavbami a úpravami nemovitostí i veřejných prostranství bez snahy po udržení původní architektonické a estetické kvality, což může vést k likvidaci památkových kvalit území a narušení prostředí kulturních památek. Nenahraditelné hodnoty naší historie jsou zároveň hodnotami evropského kulturního dědictví a jejich opomíjení je v rozporu se zájmy státní památkové péče podle zákona č. 20/1987 Sb. i mezinárodních smluv, ke kterým Česká republika přistoupila, jako je například Úmluva o architektonickém dědictví Evropy, Úmluva o ochraně světového kulturního a přírodního dědictví a Evropská úmluva o krajině.

Pouze v případě, že bude zavedena v území regulace podle zákona č. 20/1987 Sb., je možné zabezpečit, aby při stavební činnosti v území byly dostatečně respektovány a chráněny jeho památkové kvality. Výkon státní správy v oblasti památkové péče probíhá ve značném rozsahu v návaznosti na zákon č. 183/2006 Sb. o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen stavební zákon). Ve stavebních a územních řízeních jsou orgány památkové péče dotčenými orgány a jejich závazná stanoviska jsou podkladem pro rozhodnutí stavebního úřadu podle § 136 odst. 1 písmeno b) správního řádu. Hranice památkové zóny se jako sledovaný jev promítne postupem podle stavebního zákona do územně analytických podkladů.

Vymezení předmětu a podmínek ochrany, vymezení hranic území památkové zóny

Předmětem ochrany v památkové zóně jsou obecně vymezené kulturní hodnoty zejména architektonické, urbanistické, historické, umělecké, estetické a krajinné, které mají hmotnou podstatu, dokládají urbanistický, stavebně historický a kulturní vývoj sídla a vytvářejí jeho jedinečné prostředí. Specifikace konkrétních kulturních hodnot jednotlivých nemovitostí a stanovení podmínek pro jejich ochranu je věcí individuálních správních aktů. Při určování konkrétních kulturních hodnot památkové zóny a jednotlivých nemovitostí vycházejí správní orgány z vyjádření odborné organizace státní památkové péče, plánu ochrany, pokud je zpracován, případně též ze stavebně historických průzkumů a dalších důkazů podle uvážení správního orgánu, který by měl zjistit stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.

Ustanovení čl. 2 stanovuje obecné podmínky ochrany památkové zóny, která je charakterizována jako celek tvořený stavbami, architektonickými soubory, nemovitými kulturními památkami, jednotlivými objekty, uspořádáním pozemků, pozemními

komunikacemi, veřejnými prostranstvími, vodními plochami, vodními toky a trvalými porosty, tedy urbanistickou strukturou, zástavbou a přírodními prvky. Dále jsou stanoveny podmínky ochrany, které směřují k zachování kulturních hodnot památkové zóny a jejího prostředí. Je určeno, jaké zásady by měly být uplatněny při umísťování staveb, zařízení a terénních úpravách. Důraz je kladen na to, aby byla zachována urbanistická skladba území, využití nemovitostí bylo v souladu s jejich kulturními hodnotami a úpravy staveb, veřejných prostranství, objektů a dřevin směřovaly k zachování jejich kulturních hodnot. Při umístění nových staveb a změnách dokončených staveb nesmí dojít k žádnému poškození dotčených nemovitostí.

Vymezení hranic památkové zóny odpovídá zjištěným památkovým kvalitám území tak, aby s tím spojená regulace měla opodstatnění. Při vymezení památkové zóny Ministerstvo kultury vycházelo z návrhu Národního památkového ústavu a připomínek Krajského úřadu Moravskoslezského kraje a Města Český Těšín. Navržená památková zóna zahrnuje lokality s nejcennější historickou zástavbou, nejhodnotnější architekturou a urbanizovanou zelení v daném sídle. Hranice památkové zóny byla vedena tak, aby nedošlo k nadměrnému a neodůvodněnému zatěžování veřejnosti regulací vyplývající z prohlášení památkové zóny. Přiměřenost byla posuzována především ve vztahu ke komplexnosti dochovaných památkových kvalit území. Do souvislého území památkové zóny nebyly začleňovány takové části zástavby, kde se nenachází kulturní památky ani větší podíl památkově významných objektů, případně se jedná o zástavbu výrazně poškozenou pozdějšími přestavbami.

Památková zóna je identifikována názvem obce, kódem základní sídelní jednotky, názvem katastrálního území, okresu a kraje. Průběh hranice je popsán podle následujících pravidel:

Popis hranice památkové zóny začíná v severní části území v jasně identifikovatelném výchozím bodě a dále postupuje ve směru pohybu hodinových ručiček zpět k výchozímu bodu, kde se hranice uzavírá. Hranice je vedena po hranicích pozemků. Pokud je nutno přetnout komunikaci nebo větší nedělený pozemek, je trasa popsána jako spojnice identifikovaných bodů, nebo je definována přesně určeným směrem. K popisu jsou užívána čísla parcel ležících uvnitř území, po jejichž hranici hranice památkové zóny prochází. Využití identifikačních bodů na pozemcích ležících vně území je využito výjimečně a jen v případě, že je to nutné pro jednoznačné vymezení památkové zóny. Hranice není vedena po hranici zastavěného území ani jiných rozhraních, které se nezakreslují do katastrálních map. V popisu nejsou rozlišeny stavební a pozemkové parcely s ohledem na to, že v území jsou nemovitosti označovány jednou číselnou řadou. Pro lepší orientaci jsou v popisu uváděny jako doplňkový údaj názvy ulic a vodotečí.

Popis hranic byl zpracován podle údajů zveřejněných na <http://nahlizenidokn.cuzk.cz/> dne 13.1.2014.

Podrobnou mapu památkové zóny Český Těšín zpracuje odborná organizace státní památkové péče do 90 dnů ode dne nabytí účinnosti tohoto opatření obecné povahy. Kopie této mapy, které rozešle Ministerstvo kultury, budou uloženy u Ministerstva kultury, odborné organizace státní památkové péče, Krajského úřadu Moravskoslezského kraje a Městského úřadu Český Těšín.

Charakteristika předmětného území

Území dnešního Českého Těšína se až do I. světové války vyvíjelo jako průmyslově obytné předměstí Těšína, jehož výrazný rozvoj započal v letech 1869-1871 vybudováním železnice z Bohumína, která pokračovala dále směrem k uherské Žilině, a komplexu budov ústředního nádraží. Samostatné město Český Těšín vzniklo po I. světové válce dne 28. 7. 1920, po rozpadu Rakouska-Uherska, kdy se historický Těšín stal dvojměstím Cieszyn – Český Těšín, řeka Olše byla stanovena státní hranicí a historická část města na pravém břehu řeky připadla Polsku. Český Těšín, rozkládající se na levém břehu řeky Olše jako bývalá předměstská část Těšína, byl utvořen katastrálním územím Saské Kupy (Sachsenberg), Kamence a Brandýsa. Území bylo sice osídlováno již od konce 16. století, ale jeho intenzivní urbanizace a plánovitý rozvoj započal až v 70. letech 19. století po schválení zastavovacího plánu ing. A. Hoheneggera těšínskou městskou radou. Navrhované území památkové zóny mezi řekou Olší a železniční tratí bylo dle tohoto plánu rozčleněno do pravidelných obdélníkových bloků, které byly postupně zastavovány vilami, činžovnými domy, skladovacími objekty a továrními areály. Urbanisticky nejvýznamnějšími prostory byly komunikace ukončené hraničními mosty, tj. dnešní ulice Hlavní a ulice Střelniční, architektonickou dominantou je novogotický kostel Nejsvětějšího srdce Ježíšova. Důraz byl kladen na dotvoření prostředí a zachování krajinářsky koncipovaného městského parku – Masarykovy sady, po obvodu obklopeného kvalitními příklady vilové architektury 19. století a školními budovami. Krajinářsky byl koncipován i další rozsáhlý park založený u řeky Olše na Nábřeží Míru s důrazem na velkoryse řešenou promenádu, monumentální alej a otevřené průhledy na dominanty v polském Těšíně. Výsledkem uvedeného procesu je ve své době zcela ojedinělá realizace.

Přínosy památkové zóny

Prohlášení památkové zóny má význam především jako opatření k uchování kulturních hodnot nemovitostí, které nejsou kulturními památkami, vytvoření optimálních podmínek pro zachování prostředí kulturních památek, udržení a další zlepšení kvality životního prostředí. Tyto přínosy jsou nevyčíslitelné.

V případě prohlášení památkové zóny lze očekávat zvýšení atraktivity území pro turistický ruch. Multiplikačním efektem je rozšíření podnikatelských možností v oblasti stravování, ubytování a dalších služeb spojených s cestovním ruchem a v návaznosti na to rovněž vznik nových pracovních míst a zvýšení příjmů z cestovního ruchu. Jedná se ale o přínosy velmi obtížně vyčíslitelné vzhledem k tomu, že skutečnou výši příjmů z cestovního ruchu ovlivňuje řada dalších faktorů, především rozsah zpřístupnění místních atraktivit veřejnosti, doplňková kulturní nabídka, úroveň propagace apod. Míra využití kvality prostředí pro podnikání je rovněž otázkou jednotlivých podnikatelských záměrů. V každém případě však dochází k vytvoření nové příležitosti využitelné i v komerční sféře.

Na území památkové zóny se rovněž minimalizuje riziko vzniku nevhodných realizací, které by mohly ovlivnit prodejnost nebo snížit hodnotu nemovitostí. Podle dosavadních zjištění nemá prohlášení památkové zóny negativní vliv na cenu jednotlivých nemovitostí situovaných v památkově chráněném území. To svědčí o skutečnosti, že pozitivní stránky existence památkové ochrany do velké míry kompenzují dopady na práva vlastníků nemovitostí, které jsou popsány v následující stati.

Dopady na práva a povinnosti vlastníků nemovitostí na území památkové zóny

Vlastníkům (správcům, uživatelům) nemovitostí, které nejsou kulturní památkou, ale nachází se na území památkové zóny, vzniknou oproti stávajícímu stavu povinnosti vyplývající ze zavedení regulace podle zákona č. 20/1987 Sb., především ve vztahu k povinnosti žádat o závazné stanovisko podle § 14 odst. 2 zákona č. 20/1987 Sb. Stávající legislativní úprava neumožňuje, aby výkonné orgány památkové péče ukládaly vlastníkům nemovitostí, které nejsou kulturní památkou, ale nachází se na území památkové zóny, povinnosti spočívající ve stavbě, změně stavby nebo udržovacích pracích. Veškeré záměry tedy vychází z aktivní vůle vlastníků, přípustnost realizace však může být závazným stanoviskem orgánu památkové péče vázána na splnění konkrétních podmínek.

Ostatní

Opatřením obecné povahy jsou přímo dotčeny:

- Ministerstvo kultury
- Město Český Těšín
- Krajský úřad Moravskoslezského kraje
- fyzické a právnické osoby – vlastníci (správci, uživatelé) nemovitostí, stavebníci.

Nepřímo dotčeným subjektem je Národní památkový ústav, který jako odborná organizace státní památkové péče zřízená Ministerstvem kultury zajišťuje podporu státní správy v oblasti ochrany zájmů památkové péče.

Přípravu a vlastní prohlášení památkové zóny zabezpečuje Ministerstvo kultury a Národní památkový ústav, jako zpracovatel odborných podkladů a návrhu na prohlášení. Výkon státní správy včetně příslušné kontroly budou zajišťovat již existující orgány veřejné správy ve spolupráci s příslušným pracovištěm Národního památkového ústavu. Systém je plně funkční a je schopen pojmout předpokládané navýšení agend. Implementace bude uskutečněna prostřednictvím orgánů veřejné správy - Městského úřadu Český Těšín a Krajského úřadu Moravskoslezského kraje v rámci výkonu státní správy v oblasti památkové péče, stavebního řádu a územního plánování. Zákon č. 20/1987 Sb. určuje způsob výkonu státní správy v památkové zóně a úkoly jednotlivých orgánů památkové péče. Výkon státní správy probíhá ve značném rozsahu v návaznosti na stavební zákon a správní řád.

Náklady spojené s výkonem státní správy v oblasti památkové péče vzniknou orgánům, které tuto státní správu vykonávají. Jedná se zejména o náklady na vydávání závazných stanovisek podle § 14 odst. 2 zákona č. 20/1987 Sb., které vzniknou především Městskému úřadu Český Těšín, jako výkonnému orgánu památkové péče. Podle plochy a hustoty osídlení je celkový počet řízení o vydání závazného stanoviska odhadován na 16 řízení ročně. U objektů, které jsou kulturními památkami, nedojde v souvislosti s prohlášením památkové zóny k žádnému navýšení agend.

Ekonomické dopady vyplývající z prohlášení památkové zóny lze do budoucna výrazně zmírnit vydáním plánu ochrany, kterým může být snížena administrativní zátěž veřejnosti i výkonnému orgánu památkové péče. Vyloučením povinnosti žádat o vydání závazného stanoviska k některým nemovitostem nebo pracím na nemovitostech může dojít k výraznému snížení objemu související agendy.

Vypořádání připomínek a námitek

Návrh opatření obecné povahy spolu s odůvodněním Ministerstvo kultury projednalo s dotčenými orgány, kterými byla všechna ministerstva, Český úřad zeměměřický a katastrální, Veřejný ochránce práv, Město Český Těšín a Krajský úřad Moravskoslezského kraje.

V souladu s ustanovením §172 odst. 4 a 5 správního řádu bylo umožněno dotčeným osobám, jejichž práva, povinnosti nebo zájmy mohou být opatřením obecné povahy přímo dotčeny, uplatnit písemné připomínky a námítky k návrhu opatření obecné povahy ve lhůtě 30 dnů ode dne zveřejnění návrhu. Ve stanovené lhůtě nebyly u Ministerstva kultury žádné připomínky ani námítky podány.

V Praze dne 14. 4. 2014

.....
Mgr. Jiří Vajčner, PhD.
ředitel odboru památkové péče

